

# Spojte se všichni utlačovaní a svrhněte tu bolševickou sebranku!

Protikomunistické letáky odbojové skupiny Hnutí bojovníků za svobodu z Velešínska v jižních Čechách

JIŘÍ ŘEZNÍČEK

Mezi osoby, které se pro své vnitřní přesvědčení nedokázaly ztotožnit s totalitními praktikami, jež v Československu po únoru 1948 uplatňovala komunistická strana, patřil i jihočeský rodák Josef Krnínský. O jeho jasně vymezeném celoživotním postoji ke komunistickému režimu svědčí množství archivních materiálů, uložených v Archivu bezpečnostních složek. Jsou mezi nimi také ilegální letáky, které spolu se svými přáteli začátkem 50. let 20. století vydával a rozšiřoval.<sup>1</sup>

Ilegálně rozšiřované letáky a časopisy, které jsou významným dokladem odporu části společnosti proti komunistickému totalitnímu režimu, se začaly objevovat hned po únorových událostech roku 1948. Tehdy se v živelné reakci začala mobilizovat část veřejnosti a podobné tiskoviny byly jednou z forem počínajícího odporu proti vnučovanému totalitnímu režimu. Nejčastěji se jednalo o jednoduché letáky, které byly zhotoveny buď na cyklosty-

lu, případně napsány na psacím stroji nebo jen rukou. Autoři protikomunistických tiskovin z této doby jsou ve většině případů neznámí. Pokud své letáky vůbec podepsali, použili povětšinou pseudonymy nebo názvy odbojových skupin, které měly jednoho nebo jen několik málo členů.<sup>2</sup>

Podobné je to také s protikomunistickými letáky, které v letech 1950 a 1951 v jižních Čechách pod hlavičkou Hnutí bojovníků za svobodu (HBS),

případně Partyzán, zhotovovali a rozšiřovali Josef Krnínský z Holkova u Velešína, František Nárovec z Dolního Třebonína a František Ondrášek ze samoty Benák<sup>3</sup> u Sedlce. Nebýt toho, že hlavní organizátor Josef Krnínský koncem roku 1952 převzal a pro československou sekci při francouzské zpravodajské službě Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage (SDECE)<sup>4</sup> provozoval vysílací stanici, za což byl dne 22. 9.

1 Archiv bezpečnostních složek (dále jen ABS), fond (dále jen f.) MV-H (Historický fond MV 1948–1990), inventární jednotka (dále jen inv. j.) H-340. Zmíněný archivní materiál se týká akce „Úředník“, jíž byl Josef Krnínský hlavním účastníkem. Kromě materiálů k této akci se dokumenty, které se zde nalézají, vztahují i k jeho dalším osudům po propuštění z vězení.

2 BLAŽEK, Petr: „Podkopávej ze všech sil dnešní režim!“ Ilegální tiskoviny odbojové skupiny Za pravdu (1949). *Paměť a dějiny*, 2007, č. 1, s. 134.

3 Samota zvaná Benák neboli také U Benáků se nacházela u řeky Malše u Velešína a byla v souvislosti s výstavbou římovské přehrady v roce 1976 zničena a zatopena. Viz [www.zanikleobce.cz](http://www.zanikleobce.cz) (citováno k 10. 7. 2010).

4 Jedná se o bývalou francouzskou tajnou službu, která byla založena v roce 1945 jako nástupkyně DGER. Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage, což v českém překladu znamená Služba zahraniční dokumentace a kontrašpionáže, byla zrušena v roce 1982.

1954 zatčen, by se – alespoň to lze předpokládat – Státní bezpečnost nikdy nedozvěděla, kdo tyto letáky vyráběl.

Vzhledem k tomu, že žádný z tří účastníků již nežije, nezbyvá než se při objasňování historických okolností jejich letákové činnosti opřít o vyšetřovací spisy uložené v Archivu bezpečnostních složek.<sup>5</sup> Určité doplnění lze nalézt také v písemných vzpomínkách Františka Ondráška, který měl nesporné literární nadání a který své zážitky z 50. let 20. století s odstupem času písemně zaznamenal. Zmíněné vzpomínky jsou v držení rodiny dětí Františka Ondráška a autor článku je má k dispozici.<sup>6</sup>

### LETÁKY

Z rozboru dostupných informací vyplývá, že nejspíše někdy koncem roku 1950 navštívil Josef Krnínský v Dolním Třeboníně svého přítele z gymnaziálních studií Františka Nárovce, s nímž občas rozebíral politickou situaci v Československu, se kterou ani jeden nesouhlasil. Josef Krnínský se při rozhovoru Františku Nárovci svěčil, že vypracoval protikomunistický ilegální leták, a nabídl mu ho k přečtení. Při té příležitosti ho požádal, zda by mu nechtěl být při rozšiřování podobných letáků po okolních obcích nápomocný. František Nárovec si leták přečetl, a protože se mu zdál správný, ochotně souhlasil.<sup>7</sup>

Podle představ Josefa Krnínského, který byl hluboce přesvědčen, že komunistický režim se v Československu nemůže dlouhodobě udržet, měly letáky přesvědčit a utvrdit veřejnost, především samostatně hospodařící rolníky, že je nutné postavit se komunistickému režimu na odpor. Letáky, kterými chtěl přispět k ob-



Fotografie Josefa Krnínského (17. 2. 1923 – 10. 4. 2006) pořízené Státní bezpečností po jeho zatčení dne 22. 9. 1954  
Foto: ABS

**JOSEF KRNÍNSKÝ** se narodil dne 17. 2. 1923 v jihočeské obci Svatý Jan nad Malší v nemajetné rodině. Jeho otec Josef Krnínský pracoval v letech 1912–1920 v Chicagu v USA jako dělník. Po návratu do již samostatného Československa se v roce 1922 oženil s Karlou Bicanovou z Říмова. Na podzim roku 1923, jen několik měsíců po narození syna, se opět vydal za prací do Chicaga. V roce 1925 za ním odjela manželka Karla i se synkem. Josef Krnínský mladší vychodil v Chicagu dvě třídy základní školy s anglickým vyučovacím jazykem. V USA se manželům Krnínským narodila ještě dcera Cecilie.<sup>a</sup>

V roce 1931 se celá rodina vrátila zpátky do Československa. Usadila se v Holkové u Velešína, kde si manželé Krnínští pořídili za našetřené peníze malou zemědělskou usedlost. Josef Krnínský mladší nastoupil na reálné gymnázium v Českých Budějovicích, kde v roce 1943 odmaturoval. Po maturitě byl od 1. 9. 1943 až do 5. 3. 1945 nasazen ve Škodových závodech v Plzni. Po osvobození nastoupil jako úředník na ONV v Českých Budějovicích a poté jako účetní v továrně Jikov (později známější Jihostroj) ve Velešíně.<sup>b</sup>

Josef Krnínský, který byl věřící, vstoupil po osvobození v roce 1945 do Československé strany lidové. Mimoto byl členem Svazu přátel USA. Velkou zálibou Josefa Krnínského, na něhož pobyt v dětství v USA velmi zapůsobil, byla angličtina, kterou dobře ovládal.<sup>c</sup>

a ABS, f. MV-H, inv. j. H-340 (Akce „Úředník“), Protokol o výslechu Josefa Krnínského (nar. 1895), 7. 11. 1975, č. j. OS-2792/1.1-75.

b Tamtéž, Ustanovka na Josefa Krnínského (nar. 1923), 5. 5. 1953, č. j. A-349/53.

c Tamtéž, Protokol o výslechu Josefa Krnínského (nar. 1923), 17. 11. 1975, č. j. OS-2846/1.1-75.

novení demokracie v Československu, měly mimo jiné zabránit tomu, aby lidé podléhali tak snadno komunistické propagandě.

Aby letáky co nejlépe působily na veřejnost, rozhodli se oba muži, že je budou označovat podpisem Hnutí bojovníků za svobodu, případně zkratkou HBS. Označení, které vymyslel Josef Krnínský, mělo podle jejich úva-

hy vyvolat mezi lidmi dojem, že v jižních Čechách působí větší organizované protikomunistické hnutí.<sup>8</sup>

Na začátku své odbojové činnosti se Josef Krnínský s Františkem Nárovcem domluvili, že letáky bude na jednoduchém cyklostylu tisknout samotný František Nárovec. Cyklostyl, který si pro tento účel vyrobili, sestával z dřevěného rámečku, plátna

5 Vyšetřovací spisy Josefa Krnínského a Františka Nárovce jsou uloženy v ABS pod a. č. V-866 Č. B. a vyšetřovací spisy Františka Ondráška pod a. č. V-903 Č. B.

6 František Ondrášek (1924–2001) zachycuje ve svých vzpomínkách o 93 stranách především tříapůlleté skrývání se před komunistickými bezpečnostními orgány na své zemědělské usedlosti a pobyt v Nápravně pracovním táboře (NPT) Rtně v Podkrkonoší.

7 ABS, f. Vyšetřovací spisy – České Budějovice (dále jen CB-V), skupinový vyšetřovací svazek Josefa Krnínského (jeho součástí je i vyšetřovací spis Františka Nárovce) a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi s obviněným Nárovcem Františkem, 25. 9. 1954, č. j. A/8-0/601-54.

8 Tamtéž, Protokol o výpovědi sepsaný s obviněným Josefem Krnínským, 20. 10. 1954, č. j. A/8-0556/602-54.



Fotografie Františka Nárovce (1924–2004) pořízené Státní bezpečností po jeho zatčení dne 23. 9. 1954 Foto: ABS

**FRANTIŠEK NÁROVEC** se narodil dne 21. 1. 1924 v Dolním Třeboníně v rodině středního zemědělce, která vlastnila menší usedlost o 9,5 ha. František Nárovec, který měl tři sourozence, vychodil v letech 1930–1935 pět tříd obecné školy v Černici. Poté nastoupil na reálné gymnázium v Českém Krumlově. Po připojení Českého Krumlova k Německé říši v říjnu 1938 pokračoval v gymnaziálním studiu v Českých Budějovicích, které zdárně dokončil v roce 1943. Zde se také seznámil s Josefem Krnínským.

Po ukončení studii na gymnáziu byl až do konce války nasazen jako dělník v továrně Jikov (pozdější Jihostroj) ve Velešíně. Po osvobození nastoupil v červnu 1945 na Okresní správní komisi (OSK) v Českém Krumlově, kde pracoval na zásobovacím oddělení, později na hospodářském oddělení a nakonec na školském referátu.

V letech 1945–1948 byl řadovým členem místní organizace Československé strany lidové v Dolním Třeboníně.

Po rozpadu lidové strany v Dolním Třeboníně po únoru 1948 již nebyl politicky organizován.<sup>9</sup>

a ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi obviněného Nárovce Františka, 3. 12. 1954, č. j. A/8 – 0561/602-54.

a válcečku. Vlastní výroba letáků probíhala v obecní knihovně v Dolním Třeboníně, kde tou dobou dělal František Nárovec knihovníka. Papíry si opatřoval na Okresním národním výboru v Českém Krumlově, kde byl zaměstnán jako úředník, případně si je kupoval nebo mu je obstarával Josef Krnínský.

V roce 1952, kdy skupina již žádné letáky nevyráběla, se František Nárovec odstěhoval z Dolního Třebonína do Velešína a cyklostyl vzal s sebou. Ve Velešíně jej měl i se zbytkem letáků ukrytý v kůlně na dříví. Později, na podzim roku 1953, kdy se stěhoval zpátky do Dolního Třebonína, cyklostyl i se zbytkem letáků spálil.<sup>9</sup>

Rozšiřování letáků měl na starosti především samotný Josef Krnínský. Činil tak většinou tehdy, když měl v noci na svém motocyklu cestu do některé z okolních obcí, především za zábavou. Rozhazoval je po nich, vsuňoval pod vrata domů a usedlosti nebo je vylepoval na veřejná místa. V jednom případě využil poštu a leták *Pochodeň* (č. 1) zaslal lidem, u nichž vzhledem k jejich protikomunistickým postojům předpokládal odezvu.<sup>10</sup>

I když podle výpovědi Josefa Krnínského měl letáky rozšiřovat výše zmíněným prostým rozhazováním také František Nárovec, z jeho výpovědi vyplývá, že se nejméně jednou spokojil s odesláním jednoho druhu

letáku poštou. Šlo o jednoduchý leták s názvem *Smrt bolševikům*, který František Nárovec sám zhotovil a v počtu asi 20–40 kusů rozeslal na různé úřady. Poslal ho např. na zemědělské referáty okresních sekretariátů KSČ nebo okresní národní výbory v Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Kaplici a Trhových Svinech.

Obálky s letáky *Smrt bolševikům*, kterými chtěl František Nárovec zastrážit funkcionáře KSČ od jejich aktivní činnosti především při zakládání jednotných zemědělských družstev (JZD), měl vhodit do poštovní schránky na náměstí u radnice v Českých Budějovicích. Jeden leták poslal také tehdejšímu předsedovi Krajského národního výboru České Budějovice, pozdějšímu ministru spravedlnosti dr. Václavu Škodovi.<sup>11</sup>

Za nějaký čas, nejspíše v průběhu zimy roku 1951, zapojil Josef Krnínský do odbojové činnosti dalšího svého přítele, Františka Ondráška, jehož názory na politickou situaci v Československu dobře znal. Motivací Josefa Krnínského k zapojení další osoby nejspíš byla snaha rozšířit okruh míst, kam byly letáky dodávány. Předal Františku Ondráškovi dva nebo tři letáky s názvem *Pravda vítězí*, které měl Ondrášek při nejbližší příležitosti, až by měl někam cestu, rozšířit.

Taková příležitost se Františku Ondráškovi naskytl velmi brzy a v nočních hodinách letáky rozhodil na náměstí ve Svatém Janu nad Malší. Dalších asi dvacet letáků, které mu Josef Krnínský za nějaký čas přivezl, rozšířil v březnu roku 1951 opět v nočních hodinách po nedalekých obcích Branišovice, Mokřý Lom a Ločeniče.<sup>12</sup> Jednalo se o letáky s názvem *Zemědělci! Palcát a Pochodeň*, které místní obyvatelé odevzdali Bezpečnosti.<sup>13</sup>

Josef Krnínský, František Nárovec a František Ondrášek za celou dobu

9 Tamtéž, Protokol o výslechu Františka Nárovce, 25. 9. 1954, č. j. A/8-0/601-54.

10 Tamtéž, Protokol o výpovědi sepsaný s obviněným Josefem Krnínským, 20. 10. 1954, č. j. A/8-0556/602-54.

11 Tamtéž, Protokol o výslechu Františka Nárovce, 25. 9. 1954, č. j. A/8-0/601-54.

12 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-903 Č. B., Protokol o výslechu Františka Ondráška, 7. 5. 1958, č. j. A/8-056/60-58.

13 Tamtéž, Záznam o nalezených letácích, 29. 5. 1958, č. j. A/3-0716/351-58.



své činnosti rozšířili po obcích tehdejších jihočeských okresů Český Krumlov, Kaplice a Trhové Sviny devět druhů letáků v počtu asi 600 kusů.<sup>14</sup> Jednalo se o letáky s názvy *Občané!, Palcát, Pochodeň* (tři čísla), *Pravda vítězí, Smrt bolševikům, Šumava nechť patří povstalcům!* a *Zemědělci!*. Texty ve většině případů vypracoval Josef Krnínský (*Šumava nechť patří povstalcům!, Zemědělci!*, tři čísla letáku *Pochodeň*, leták *Palcát* přepracoval). František Nárovec se přiznal k autorství letáků *Občané!, Pravda vítězí* a *Smrt bolševikům*. Jeden leták, který vznikl jako reakce na přesvědčování zemědělců v Sedlci o výhodách společného hospodaření v JZD předsedou ONV Kaplice, vypracoval také František Ondrášek (*Palcát*), ale do konečné, mnohem ostřejší verze ho upravil Josef Krnínský.<sup>15</sup>

#### DALŠÍ OSUDY

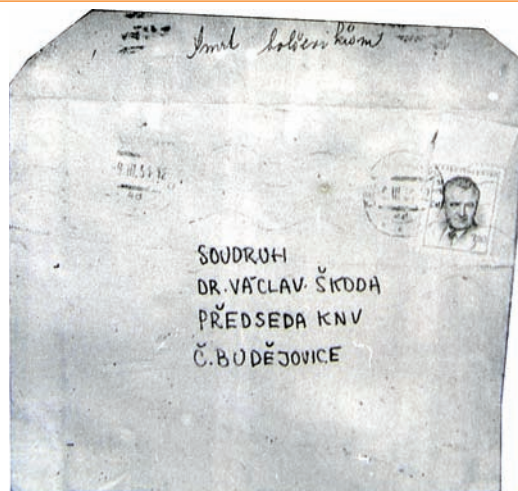
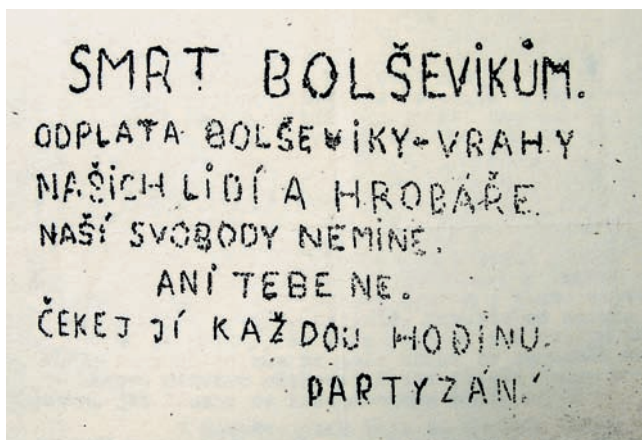
Nejspíše někdy v první polovině roku 1951 celá skupina od dalšího vydávání a rozšiřování letáků upustila. Svou úlohu sehrála především skutečnost, že celá letáková akce nenacházela mezi obyvatelstvem pochopení nebo nějakou jinou odezvu.<sup>16</sup> Kromě toho chtěl Josef



Fotografie Františka Ondráška (23. 3. 1924 – 9. 10. 2001) pořízené Státní bezpečností po jeho zatčení dne 5. 5. 1958  
Foto: ABS

**FRANTIŠEK ONDRÁŠEK** se narodil dne 23. 3. 1924 v rodině středního zemědělce, která vlastnila na samotě u řeky Malše v katastru obce Sedlce u Svatého Jana nad Malší zemědělskou usedlost nazývanou Benák. František Ondrášek, který byl mezi lidmi znám spíše podle označení usedlosti jako Benák, vychodil ve Velešíně pět tříd obecné školy a tři třídy měšťanky. Ve Velešíně poté navštěvoval dva roky zimní lidovou hospodářskou školu. Po vchození školy v roce 1938 pracoval v hospodářství svého otce, které po otcově smrti v roce 1952 převzal. Mezi místními lidmi byl považován za vzorného zemědělce, který se o své hospodářství výborně stará.<sup>a</sup> Vzhledem k tomu, že byl silně nábožensky založený, vstoupil po osvobození v roce 1945 do lidové strany a stal se v Sedlci jednatelem místní organizace Československé strany lidové a v Trhových Svíních předsedou Okresního odboru mládeže ČSL. Po únoru 1948 přestoupil sice do KSČ, ale v roce 1950 se členství ve straně vzdal s tím, že nemůže být členem KSČ, protože takové přesvědčení nikdy neměl. Od té doby nebyl politicky organizován.<sup>b</sup>

- a ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-903 Č. B., Protokol o výsledku obviněného Ondráška Františka, 22. 5. 1958, č. j. A/8-056/60-58.  
b Tamtéž, Zpráva o pověsti Františka Ondráška, 14. 5. 1958, č. j. MB-01594/30-58.



Leták s obálkou, který František Nárovec zaslal předsedovi KNV České Budějovice

Zdroj: ABS

14 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi sepsaný s obviněným Josefem Krnínským, 20. 10. 1954, č. j. A/8-0556/602-54.

15 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-903 Č. B., Protokol o výsledku obviněného Františka Ondráška, 7. 5. 1958, č. j. A/8-056/60-58.

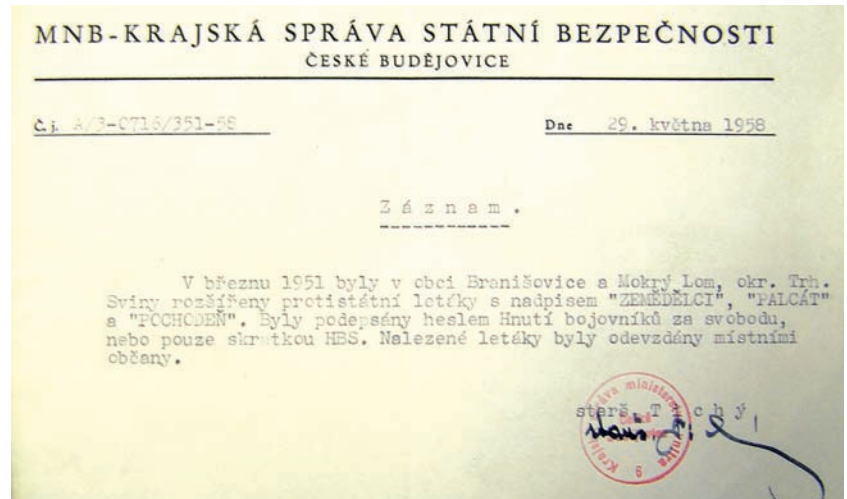
16 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi sepsaný s obviněným Josefem Krnínským, 20. 10. 1954, č. j. A/8-0556/602-54.

Krnínský rozšířit odbojovou skupinu o další členy a navázat spojení se Západem, s čímž František Ondrášek, který se chtěl oženit a založit rodinu, kvůli zvýšenému nebezpečí odhalení zásadně nesouhlasil.<sup>17</sup>

Josef Krnínský se ale nehodlal smířit s faktem, že je komunistický totalitní režim v Československu stále u moci, a začal přemýšlet o útěku na Západ. Příležitost se mu naskytla v září roku 1952, kdy jej jeho přítel Vojtěch Řihout z Mirkovic seznámil s kurýrem francouzské zpravodajské služby Janem Králem. Ten mu slíbil, že jej přes hranice bezpečně převede. Jan Král, jehož pravé jméno se Josef Krnínský po celou dobu spolupráce s československou sekcí při francouzské zpravodajské službě SDECE nikdy nedozvěděl, jej ale zanedlouho přemluvil, aby od něj převzal vysílací stanici a stal se tajným radistou francouzské zpravodajské služby.<sup>18</sup>

Za Krnínského rozhodnutím převzít vysílačku možná stál pocit, že akcemi, jako bylo vydávání a rozšiřování letáků, by nepřispěl k pádu jím nenáviděného komunistického režimu, který svou moc stále upevňoval. Podobné nekoordinované akce malých odbojových skupin mohly komunistické představitele sice znepokojovat, ale v žádném případě ohrozit, protože monopol komunistické strany na policejní a vojenskou moc dosáhl již takového stupně, že téměř nikdo neměl šanci proti němu uspět.<sup>19</sup>

Určitou šanci mohla ovšem dávat spolupráce se západními zpravodajskými službami, které mapovaly situaci v Československu pro případ válečného konfliktu mezi západními demokratickými zeměmi a utvářejícím se východním blokem, jenž v tuto dobu hrozil. Tím, že Josef Krnínský vysílač-



Záznam o nálezů protistátních letáků z května 1958

Zdroj: ABS

ku převzal, vsadil vše na brzké vypuknutí válečného konfliktu, který by podle jeho představ pomohl obnovit demokracii v Československu.

Úkolem, který mu připadl, bylo pomocí vysílačky udržovat v určených časových intervalech spojení s francouzskou zpravodajskou službou v Baden-Badenu a získávat špiónážní zprávy o vojenské, politické a hospodářské situaci v Československu. Do doby, než se důkladně zaučí v obsluze vysílačky, je neměl posílat prostřednictvím vysílací stanice, ale předávat je kurýru Janu Královi při osobních schůzkách, případně je ukládat do mrtvých schránek. Vysílačka byla pro posílání špiónážních zpráv určena především až v době předpokládaného válečného konfliktu, kdy by jejím prostřednictvím posílal z týlu československé armády zprávy o přesunech vojska, zásobování atd.<sup>20</sup>

Během spolupráce s československou sekcí při francouzské zpravodaj-

ské službě SDECE vytvořil Josef Krnínský z několika svých přátel, ale i příbuzných okruh lidí, kteří o jeho činnosti věděli nebo mu při plnění úkolu pomáhali. Jedním z nich byl i František Nárovec, který mu umožnil několikrát vysílat ze svého bytu. Josef Krnínský měl totiž na základě příkazu francouzské zpravodajské služby měnit stanoviště vysílání, aby znesnadnil StB zaměření vysílačky.<sup>21</sup> Mimoto František Nárovec sdělil Josefu Krnínskému některé informace o 29. pěším pluku v Jindřichově Hradci, u něhož jako důstojník vykonával v dubnu 1954 vojenské cvičení.<sup>22</sup>

Po dvouletém náročném pátrání, které StB vedla pod označením akce „Úředník“, byl Josef Krnínský dne 22. 9. 1954 zatčen.

Velmi zajímavý osud měl také František Ondrášek. V souvislosti s dopadením Josefa Krnínského a rozkrýváním sítě jeho spolupracovníků se StB dozvěděla i o letcích, které Krnínský počátkem 50. let se svými společníky

17 Vzpomínky Františka Ondráška (1924–2001), s. 4–5.

18 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi s obviněným Krnínským Josefem, 22. 9. 1954, č. j. A/8-0556/602-54.

19 BURSÍK, Tomáš: *Osud odbojové organizace Černý lev 777. Příspěvek k historii ozbrojeného odporu proti komunistickému režimu v Československu*. OABS MV ČR, Praha 2007, s. 9.

20 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi s obviněným Krnínským Josefem, 22. 9. 1954, č. j. A/8-0556/602-54.

21 Tamtéž.

22 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B., Protokol o výpovědi s obviněným Nárovcem Františkem, 29. 10. 1954, č. j. A/8-0561/602-54.



Zemědělci !

Stále více se utahuje oprátka, kterou pro Vás připravili katané našeho národa.

Jistě to pociťujete na vlastní kůži. Pociťují to ti, co jsou v družstvech i ti co ještě stojí mimo.

Co Vám přineslo družstvo ? Vzalo Vám půdu, udělalo z Vás robotníky na vlastní puď, bez vlastní vůle a svobody, kteří musíte poslouchat pár vyvolených přísluhovačů, kteří ničemu nerozumí a kteří musí hledět většinou na nařízení jejich pánů a kromě toho hledí velmi často na své kapsy. Víte všichni, že to jsou Vaši noví drábové a šafáři. Víte všichni, že účelem družstva je okrást Vás o všechny Váš majetek, o Vaše štěstí a spokojenost a o svobodu. Dříve nebudete mít pokoj, dokud budete mít jednu krávu ve Ohlávě a korunu v kapse, dokud Vám nezbudou jen Vaše mozolnaté a uděné ruce a oči pro pláč. Pak teprve by byli spokojeni noví drábové a popoháněcí a jejich pánové. Již dnes vidíte, jak to všude v družstvech vypadá. Plně noviny jsou chvály o družstvech, ale mluvíte s lidmi z družstev ! U nich je pouze zoufalství, bída, dřina a bezmezná nenávisť proti těm, kdož je okradli.

A podívejte se, jak se tato zemědělská politika projevuje v našem národním hospodářství. Uvolnil se loni chleba a dnes vidíte, jak se s chlebem plýtvá ! Ovšem je v bolševických hubách a novinách. Nevěří tomu dnes již žádný rozumný člověk, který poznal metody bolševické propagandy, která je v mnohém směru horší než propaganda Goeblova. Víme všichni, že všechn tento pokřik je pouze pláštíkem, který má omluvit neostatek potravin u nás a snad i připravit občany na jiné - horší následky.

A to jsou teprve první následky družstevního hospodaře ní. Jeho konečným výsledkem je hlad, stejný, jako byl v Rusku a otrocký dřina horší než za roboty. Vždyť dnes hospodaří společně teprve v jedné čtvrtině obcí a už se to projevuje v zásobování, přestože loňský rok byl poměrně dosti bohatý na urodu.

A Vy, zemědělci, kteří pevně a tvrdě stojíte mimo JZD, vy jste na tom stejně. Přes celé léto dětete na polích, a když spočítáte výsledek Vaší práce, tak nestačí ani na pokuty, které Vám dají za nesplnění nesplnitelných dodávek. A když nemůžte zaplatit, berou Vám hospodářství, zavírají Vás a v žaláři pak musíte zadarmo těžce pracovat. To je jedním ze způsobů jak Vás dostat do družstva.

Tak žije dnes naše vesnice. Teror, štvání a násilí se však bude stupňovat. Dočelávající kobyla nejvíce tluče, praví jedno naše přísloví. Přijde ještě těžké chvíle pro náš venkov, zůstanete však svorní, naplníte věrní puď, puď, pokropené krví a potem Vašich předků. A den osvození přijde a přijde již velmi brzy. A pak, až přijde čas, ženete ty bolševické dráby a šafáře, ženete tu komunistickou čeládku tam, kam patří. Pak zasvitne znovu slunko svobody a štěstí nad naší, těžce zkoušenou vlastí a nad celým světem.

Hnutí bojovníků za svobodu.

Leták s výzvou zemědělcům, jehož autorem byl Josef Krnínský

Zdroj: ABS

zhotovoval a rozšiřoval. Mnohem více ale StB v tuto chvíli zajímalo, že František Ondrášek věděl o Krnínského spojení s agentem cizí zpravodajské služby, od kterého obdržel vysílací stanici.<sup>23</sup> Mimoto si u něj Josef Krnínský v létě 1954 schoval balík, jehož obsah František Ondrášek neznal a který měl obsahovat pistoli, bzučák na výuku Morseovy abecedy a svazek amerických dolarů.<sup>24</sup>

Na základě zjištěných informací se StB rozhodla Františka Ondráška zatknout a zároveň provést v jeho zemědělské usedlosti na samotě Benák domovní prohlídku. Přišli pro něj v dopoledních hodinách 2. 11. 1954. Františku Ondráškovi se ale při zatýkání, kdy mu měl příslušník zatýkácké skupiny přiložit pouta, podařilo utéct.<sup>25</sup> Několik dní se skrýval po okolních lesích a později si zajistil úkryt v lese u Trocnova ve sklípku strýce své manželky Václava Němce z Ostrolovského Újezdu. Po odhalení této skrýše se František Ondrášek od 14. 11. 1954 až do 5. 5. 1958, kdy byl zatčen, schovával v důmyslně vybudovaném úkrytu na půdě své zemědělské usedlosti.<sup>26</sup>

Josef Krnínský, František Nárovec a František Ondrášek si svůj nesouhlas s komunistickým režimem odpykali v nápravně pracovních táborech Josefa Krnínského a Františka Nárovce poslal za mříže Nejvyšší soud vojenského kolegia při soudním líčení v Českých Budějovicích 22. 4. 1955. František Ondrášek, který se před StB tři a půl roku úspěšně skrýval, byl odsouzen Krajským soudem v Českých Budějovicích teprve 15. 7. 1958.<sup>27</sup>

23 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-903 Č. B., Protokol o výpovědi s obviněným Řihoutem Vojtěchem, 7. 10. 1954, č. j. A/8-0555/602-54.

24 Státní bezpečnost získala pistoli maďarské výroby ráže 7,65 mm a bzučák k vysílance až po zatčení Františka Ondráška v květnu roku 1958. Svazek dolarů sestra Františka Ondráška po zatčení svého bratra dne 6. 6. 1958 pro jistotu spálila.

25 ABS, f. Svazky kontrarozvědného rozpracování - České Budějovice (CB-KR), svazek a. č. 373 Č. B., Rozhodnutí o vyhlášení pátrání na protistátního zločince Františka Ondráška, 10. 1. 1955, bez č. j.

26 ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-903 Č. B., Protokol o výsledku obviněného Františka Ondráška, 7. 5. 1958, č. j. A/8-056/60-58.

27 Josef Krnínský byl odsouzen na doživotí. Již brzy, dne 9. 5. 1955, mu byl ale amnestií prezidenta republiky trest snižen na 25 let. Trest si odpykával v Nápravně pracovním táboře (NPT) Ostrov u Karlových Varů. Později, po nezdařeném pokusu o útěk, vykonával trest v nechvalně proslulé věznici v Leopoldově, odkud byl po dalším snižování délky trestu propuštěn na podmínku se zkušební dobou pěti let dne 19. 6. 1964. František Nárovec byl odsouzen k 16 letům a František Ondrášek, který si trest odpykával v NPT Rtyně, k 6,5 letům odnětí svobody.

PŘEPISY PROTIKOMUNISTICKÝCH LETÁKŮ ODBOVÉ SKUPINY HNUTÍ BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU<sup>28</sup>

## POCHODĚŇ č. 1

Občané!

Oznamujeme Vám tímto, že byla založena podzemní organizace HBS /Hnutí Bojovníků za Svobodu/, jejímž úkolem je svržení rudé diktatury a zavedení vládní a společenské soustavy, založené na zásadách svobody, rovnosti a spravedlnosti. HBS bude vydávat pro Vaši informaci časopis POCHODĚŇ, který vyšel zatím pouze na 1 listu, ale později s rozvojem organizace bude též rozšířen. Bohužel je tento chudě vybavený a zdarma vydávaný list jediným listem v ČSR, který se odváží nesouhlasit s dnešním režimem a který si můžete přečíst pouze tajně, aby to nikdo neviděl. Tak vypadá Vaše občanská svoboda. A právě proto, aby tyto nesnesitelné a občanskou důstojnost urážející poměry byly odstraněny, proto bylo založeno HBS.

Vedení HBS nemá nic společného s některými českými politiky v zahraničí, kteří po 3 roky /1945-1948/ kolabovali s komunisty a společně s nimi potlačovali svobodu. Členové vedení HBS mají čistý štít a nejsou pošpiněni partajnickými čachry ani první ani druhé republiky.

Obracíme se na všechny svobodmilovné občany s výzvou, aby se zapojili do našeho hnutí a aby se v nastávajícím boji za svobodu řídili podle pokynů HBS. Dnes již velká část našeho národa nesouhlasí s diktaturou, kterou nad 12 milionovým národem vykonává několik set prohnaných byrokratů. Avšak naši lidé neměli dosud schopného vedení, aby mohli svrhnout tuto tyranii. Kromě toho jsou příliš trpěliví, raději ohnou hřbety a trpí. Tak to dělali po 300 let rakouské poroby, za německé okupace, a tak to dělají i v dnešní době. Avšak dnes je situace jiná. Dnes tu nemáte cizí okupanty, ani se nemusíte obávat zásahu ze zahraničí. Tak jako v únoru 1948, tak i dnes leží osud naší vlasti pouze v rukou Čechů a Slováků. Jaký vládní systém si tu zavedete, takový tu budete mít. Říkáte, že jste dnešní režim nechtěli? Tak proč ho trpíte? Přidejte se k nám a získejte i své přátele!

Voláme do svých řad všechny občany bez rozdílu zaměstnání. Zaměstnání nesmí ovlivňovat politické smýšlení. Ve svobodném státě lidé mohou snadno měnit své zaměstnání, kdežto politické smýšlení je věc zásadní. V každém zaměstnání se najdou lidé, kteří si váží svobody nade vše. Jsou však též lidé, kteří jsou ochotni prodat svou svobodu za mísu čočovice. V ČSR se dokonce našli lidé, kteří prodali svobodu za sliby. Teprve nyní zjistili, že jsou otroky rudé byrokracie, která je daleko horší, než ta dřívější. I staří rebelanti, kteří vždy bouřili proti vrchnosti, teprve nyní shledali, že pomáhají budovat novou vrchnost, která je vykořisťuje. Musí pracovat za takovou mzdu, jakou úřady stanoví, platit neslýchané daně a kývat a tleskat kdejakému darmošlapovi, který je u „žlabu“. Nemohou si zvolit své poslance, ani okresní a obecní zastupitelstvo ani starostu. Když chtějí projevit svůj názor, musí šeptat. Avšak trpělivost těchto lidí je již u konce. Již brzy rozmnoží Vaše řady a půjdou s námi bojovat. Pojdte s námi i Vy! Čekejte na další pokyny!

Vrchní velitelství HBS  
Ústřední výbor HBS

Po přečtení opište,  
rozmnožte a rozdejte svým známým

(Autorem letáku byl Josef Krnínský.)

## POCHODĚŇ č. 2

Násilí proti násilí – teror proti teroru

Jen tak je možno bojovat proti komunismu. Komunismus je zločinecký systém, který bojuje zákeřně, proto jej musíte potírat též zákeřně. V boji platí zásada: bojovat stejnými zbraněmi jako nepřítel. Čeští politikové před únorovým pučem Vás měli naučit, jak bojovat proti komunismu. Jestliže tak neučinili, musíte se učit sami. Nestavte se nikdy otevřeně na veřejnosti proti komunistům, s těmi není možno debatovat, dnešní Československo není vhodným místem pro debatní kroužky a Vy nejste tolik svobodní, abyste mohli mluvit pravdu. Teď už není

<sup>28</sup> ABS, f. CB-V, vyšetřovací spis a. č. V-866 Č. B. a a. č. V-903 Č. B., vyšetřovací spis Františka Ondráška. (Autorem textu byly opraveny zjevné překlepy.)

čas na mluvení, již je pozdě na debaty a argumenty. Nejlepším argumentem je rána po hlavě. To je jediná řeč, které komunisté rozumí a na kterou něco dají. Vidíte to i v mezinárodní politice. Ne slova – nýbrž činy!

Komunističtí zločinci chodí mezi Vámi! Estébáci, esenbáci, dozorcí vězňů, udavači, soudci a různí funkcionáři, kteří zastrašují obyvatelstvo. Mají vysoké platy, jezdí v ukradených vozidlech, nosí nakradené šatstvo. I když s Vámi mluví ve společnosti, jsou si vědomi své převahy a dávají Vám to znát.

Odpravujte tyto netvory, zapalujte jejich domy, berte jim nakradené věci! Tyto akce neprovádějte otevřeně, nýbrž tajně! Rána ze zadu, výstřel ze tmy je nejlepší odplatou pro bolševické zločince! Jakmile se protibolševický teror rozšíří, bolševičtí zločinci se zaleknou a začnou vystupovat mírně, přestanou terorizovat obyvatelstvo. A to je účelem Vašeho boje. Spravedlnost nakonec zvítězí a Vy budete hrdí na to, že jste byli novodobými Božími bojovníky. Zbavte se strachu tím, že zastrašíte své nepřátele!

Nepřátel se nelekejte  
Na množství jich nehleďte  
Pána svého v srdci mějte  
A s ním bojujte  
Neb konečně s ním všichni zvítězíte.  
Bijte, zabijte, nikoho neživte!

HBS

(Autorem letáku byl Josef Krnínský.)

## POCHODĚŇ č. 3

Občané!

Mílovými kroky blíží se doba našeho osvobození, blíží se konec bolševické tyranie.

Naši katané orvali hodně korunu našeho národního stromu, ale kořeny zůstávají nepoškozeny a připraveny vyhnat nový kmen, větve a listy. Svoboda však nepřijde sama, svobodu nutno vybojovat. Abychom svobody dosáhli, abychom uspíšili konec našich tyranů, je nutno přiložit ruku k dílu.

Voláme proto všechny, kdož milují svobodu, do boje proti teroru a násilí, voláme všechny, kdož věří v pravdu, do boje proti lžím, podvodům a propagandě, voláme všechny, kdož zůstali věrni zásadám lidskosti, do boje proti bestialitě našich vládců! Voláme do boje všechny utlačované, voláme Vás dělníci, kteří za svou celodenní dřinu nedostanete pomalu ani chleba, voláme Vás rolníci, kteří dnes platíte nejkrvavější daň bolševické modle, voláme i naši inteligenci do řad bojovníků za svobodu!

Pryč s bolševickou diktaturou! Spojte se všichni utlačovaní a svrhnete tu bolševickou sebranku, která vede náš národ do záhuby!

Tvořte všude ve všech obcích, závodech, úřadech a školách odbojové skupiny, připravujte se k rozhodnému úderu! Zastrávejte a odpravujte představitele a pomahače bolševiků! Nelitujte jich, obzvláště mají-li na svědomí životy a utrpení našich občanů! Estébáci, esenbáci, dozorcí vězňů, soudci, udavači a různí funkcionáři chodí dnes mezi Vámi. Odpravujte tyto stvůry, zastrašujte je všemi prostředky! Oni to dělají také, dělají to veřejně, protože mají moc. Vy jim to odplácejte stejně nemilosrdně, ale tajně. Nechtějí oni pocítit také na vlastní kůži, co je teror, co je násilí. Oko za oko – zub za zub! Rána ze zadu, výstřel ze tmy je nejlepší odplatou pro bolševické zločince.

Většina z těchto bolševických stvůr jsou zbabělci, kterým hned po prvním úderu přejde chuť na další horlivost. A těch horlivých je dnes již málo a Vaše činy jich mnoho odradí a zůstane jich ještě méně. A to je cíl našeho společného boje.

Proto boj za svobodu nechtě se stane bojem všech utlačovaných, bojem většiny národa proti bandě utlačovatelů! A boj to jsou činy!

Nemějte proto nenávist proti utlačovatelům jenom v srdci a na jazyku, proměňte ji ve skutek a činy! Dnešní doba není vhodná pro mluvení, dnes je třeba nemluvit a jednat. Dnes je nejlepším argumentem rána po hlavě. Na to bolševici něco dají.

Odstraňte ze svých srdcí váhavost a strach. Zbavte se strachu tím, že zastrašíte Vaše nepřátele. Bolševická policie je sebranka všech zbabělců a žoldáků, kteří dovedou jen tlouci a mučit naše bezbranné občany v žalářích.

A nyní končíme tímto svoláním:

Rozšiřte tuto výzvu co možná nejvíce. Opisujte a rozmnožujte ji a zasílejte svým známým! Rozhodte, vylepte nebo připíchněte ji na všech vhodných místech! Pamatujte si, kam jste výzvu dodali! Bude to třeba pro rozšiřování dalších pokynů! Pracujte rychle a bezodkladně! Dodejte výzvu i našim bolševickým vládcům, ať vědí, že se jich nebojíme!



Nechť se výzva rozšíří jako blesk mezi nejširší vrstvy národa, nechť boj za svobodu vyvěrá sám ze širokých vrstev občanů, z touhy po svobodě, nechť boj za svobodu se stane první záležitostí každého jednotlivce!

A pravda a spravedlnost nakonec zvítězí.

HBS

(Autorem letáku byl Josef Krnínský.)

## OBČANÉ!

Míra zločinů napáchaných našimi tyrany je již dovršena. Státisíce našich občanů je vězněno v koncentračních a pracovních táborech, tisíce jich zmizelo beze stop a tisíce jich muselo uprchnout za hranice. Naše dějiny neznají krutější a rafinovanější hrůzovládce. Denně jsou u nás vyhlašovány rozsudky státních soudů, které končí velmi často rozsudky smrti nebo dlouholetým žalářem. A jsou to naši nejlepší lidé, kteří jsou dnes odsuzováni často pro velmi nepatrné věci, často pouze proto, že před Únorem byli v jiné politické straně než v samospasitelné KSČ.

Tyto procesy jsou však také důkazem toho, že rudá byrokracie svou krutostí a tyranii nezastrašila a nikdy nezastraší náš lid, který zůstává neustále věren zásadám svobody, demokracie a humanity, tak jak je hlásal náš první prezident T. G. Masaryk. Procesy jsou však také důkazem strachu a bezmocnosti dnešního režimu, který jen násilím, hrubou silou - ne silou myšlenky - se udržuje dočasně při vládě.

Běda však těm, kdož dnes věrně tomuto režimu přisluhují. Hlavně těm by se měl tento leták dostat do ruky, aby si uvědomili, komu přisluhují. Aby si uvědomili, že přisluhují vrahům našich nejlepších občanů. Mnozí z Vás si to ani neuvědomujete, protože zločiny a koncentráky před Vámi tají, jako to dělali Němci. Přejde však den, kdy se zhroutí tento režim, provázený nyní potoky slz dětí a pozůstalých.

A pak běda všem, kdož ponесou vinu, třeba sebemenší na těchto krutostech. Budeme trestat spravedlivě a tvrdě. Dovedli jsme zúčtovat s nacistickou tyranii, zúčtujeeme i s bolševickou hrůzovládou.

Hnutí bojovníků za svobodu

(Autorem letáku byl František Nárovec.)

## PRAVDA VÍTEŽÍ

Občané!

Přicházíme k Vám, abychom Vám znovu dokázali, že násilí a teror nikdy nezlomilo a nezlomí odpor našeho lidu, který byl a zůstane navždy věren zásadám demokracie a svobody.

Namítnete snad, že dnes máme u nás lidovou demokracii, ve které rovněž vládne lid? Jak však ve skutečnosti tato vláda lidu vypadá? Bolševičtí mocipáni z Kremlu a jejich přísluhovači v lidových demokraciích si osvojili patent na rozum. To bychom jim konečně odpustili, protože ty jejich rozumy za mnoho nestojí a jsou již nejméně 50 let staré, kdyby si však také nepřisvojili vládu nad osudy, životy a svobodou širokých vrstev národa. Rozsáhlým bezpečnostním a státním aparátem kontrolují život celých vrstev národa, a možno říci život každého jednotlivce. Zasahují do myšlení občanů, o osobních svobodách ani nemluvě, a nejraději by viděli z lidí nemyslící stádo, které by skákalo podle jejich marx-leninského pískání. To však není, občané, demokracie. To je diktatura nejhoršího druhu, která proniká do života rodiny a každého jednotlivce a rozvrací celý jejich život. Namítnete, že dnes se lépe žije. Ani to není pravda, nežije se lépe ani po stránce materiální a mnohem hůře jsme dnes na tom v životě duševním a kulturním. Co Vám dnes dává život? Dřinu horší než za kapitalismu, trochu zábavy, která je vlastně propagandou směřující k ohlupování lidí a snad Vám, ale jen některému, dává jídlo, ošacení a bydlení. Rudí tyraní nám však vzali všechnu osobní svobodu, svobodu projevu a pomalu i svobodu myšlení. A jaký je to život, když člověk musí žít neustále ve strachu, když nemůže projeviti svobodně svůj názor, i kdyby snad měl, dejme tomu, i plný žaludek!

Zajištění materiálních podmínek pro život nesmí se stát nikdy na úkor osobních svobod člověka. To platí o jednotlivci, a tím více to platí pro větší celky, národy. Obě tyto základní životní podmínky se vážou jedna na druhou, nesmí se oddělovat a musí se navzájem doplňovat.

U nás tomu tak není, ba jsme na tom mnohem hůře, protože nemáme zajištěny ani materiální životní podmínky, ani svobodu. Jsou ovšem u nás lidé, kteří se mají dobře. Je to ta naše nová šlechta, která širokými lokty se dostala ke korytům rudého byrokratizmu. Ti se mají dobře a na ostatní nehledí. Nepodívají se kolem sebe, nevidí dřinu dělníků v továrnách, kteří ze svých nuzných výdělků ještě přispívají na jejich vydržování, nevidí utrpe-

ní, dřinu a bídu našeho rolníka, kterého odírají o poslední haléř. Stali se z nich popoháněči a drábové, kteří za jídášký peníz zradili lid, stali se z nich noví vykořisťovatelé, kteří žijí z utrpení a bídy lidu.

Je jich však málo, mizivá menšina, ale mají v rukou moc. Hitler ji však také měl a jak skončil. Je čeká to samé. Násilím se dá vládnout tak dlouho, dokud si to lid nechá líbit, a ještě žádný diktátor neovládl svět a nikdy jej neovládne. I u nás je většina národa proti dnešnímu režimu. Jen mluvíte s lidmi z továren, vesnic a úřadů. A přece se ještě tento režim drží. Proč? Lid se bojí, není organizován a neví, jakou má sílu. Kdyby to věděl, svrhl by přes noc rudou tyranii.

Věříme však pevně, že k tomu jednou dojde, že znovu ožijne revoluční duch českých dějin, který smete rudou nadvládu a přinese našemu lidu konečně trvalou svobodu a demokracii.

Pravda zvítězí!

(Autorem letáku byl František Nárovec.)

## ŠUMAVA NECHŤ PATŘÍ POVSTALCŮM!

Občané – odvedenci!

Již brzy máte nastoupit povinnou vojenskou službu. Celé dva roky z Vás budou dělat kasárenské poskoky, dva roky budete poslouchat idiotskou propagandu osvětářů a nesmyslné rozkazy uniformovaných tajrlíků až do úplného zblbnutí. Dva roky nebudete mít ze života vůbec nic!

A přece se tomuto dvouletému vězení můžete snadno vyhnout! Chcete žít jako skuteční vojáci, kteří vědí, zač bojují? Chcete prožít romantiku lesních táborů při poměrně malém riziku? Utvořte malé povstalecké skupiny 5 až 20 mužů a odejděte do šumavských lesů! Šumava má výborné podmínky pro povstaleckou činnost, protože hraničí s americkým okupačním pásmem Německa. To znamená, že máte krytá záda, a kdybyste se střetli se silnými jednotkami komunistů, můžete ustoupit do Bavorska. Žádná země sovětské sféry nemá tak výhodné podmínky pro povstaleckou činnost jako Československo, poněvadž pouze my máme společnou hranici se Západním světem.

Přesto vznikají povstalecká hnutí i na místech vzdálených od této hranice. Na Slovensku již bojují stateční partyzáni, ačkoliv jsou tisíce kilometrů vzdáleni od západní hranice a musí počítat s tím, že by mohli být obklíčeni. Šumavu zatím ovládají esenbáci a čeští uprchlíci přecházejí přes hranice jen s velkými obtížemi. A přece zeměpisná poloha je příznivá tomu, aby situace byla obrácená, aby totiž Šumavu ovládali povstalci. Nebojte se, že je to příliš nebezpečná práce! Esenbáci a pohraniční stráž, to jsou gážísté v uniformě, kteří jsou ochotni za peníze sloužit režimu, ale nejsou ochotni riskovat život v boji. Jakmile jich několik odpravíte, ostatní se budou bát a budou se pohybovat pouze ve velkých skupinách, tj. s velkým hlukem, takže se jim snadno vyhnete. Dále můžete využít momentu překvapení, bočné palby a palby ze zadu, poněvadž Vy budete v úkrytech, kdežto nepřítel se bude muset pohybovat, bude-li Vás chtít hledat. Při tom můžete využívat prázdných domů po odsunutých Němcích, kterých je v pohraničí mnoho. A v nejhorším případě můžete přejít do Bavorska. Vzpomeňte si na boje v Řecku! Pokud řečtí komunističtí partyzáni mohli volně přecházet do Jugoslávie, řecká vláda byla proti nim bezmocná. Totéž, co komunisté dělali v Řecku, můžete Vy dělat u nás.

Mnozí z Vás, zvláště synové zemědělců, jsou na vojné určení k práci v dolech a pracovních útvarech. Můžete se vyhnout tomuto nebezpečí a zároveň se pomstít režimu za utrpené příkoří. Vaše povstalecké skupiny mohou být též zárodkem velké revoluce proti rudé diktatuře.

Šumavský partyzán

(Autorem letáku byl podle své výpovědi ze dne 20. 10. 1954 Josef Krnínský.)

## ZEMĚDĚLCI!

Stále více se utahuje oprátka, kterou pro Vás připravili katané našeho národa.

Jistě to pocítujete na vlastní kůži. Pocítují to ti, co jsou v družstvech, i ti, co ještě stojí mimo.

Co Vám přineslo družstvo? Vzalo Vám půdu, udělalo z Vás robotníky na vlastní půdě, bez vlastní vůle a svobody, kteří musíte poslouchat pár vyvolených přísluhovačů, kteří ničemu nerozumí a kteří musí hledět většinou na nařízení jejich pánů a kromě toho hledí velmi často na své kapsy. Víte všichni, že to jsou Vaši noví drábové a šafáři. Víte všichni, že účelem družstva je okrást Vás o všechn Vaš majetek, o Vaše štěstí a spokojenost a o svobodu. Dříve nebudete mít pokoj, dokud budete mít jednu krávu ve chlévě a korunu v kapse, dokud Vám nezbudou jen Vaše mozolnaté a udřené ruce a oči pro pláč. Pak teprve by byli spokojeni noví drábové a popoháněči a jejich pánové. Již

dnes vidíte, jak to všude v družstvech vypadá. Plné noviny jsou chvály o družstvech, ale mluvte s lidmi z družstev! U nich je pouze zoufalství, bída, dřina a bezmezná nenávisť proti těm, kdož je okradli.

A podívejte se, jak se tato zemědělská politika projevuje v našem národním hospodářství. Uvolnil se loni chleba a dnes vidíte, jak se s chlebem plýtvá! Ovšem jen v bolševických hubách a novinách. Nevěří tomu dnes již žádný rozumný člověk, který poznal metody bolševické propagandy, která je v mnohém směru horší než propaganda Goebbelsova. Víme všichni, že všechno tento pokřik je pouze pláštíkem, který má omluvit nedostatek potravin u nás a snad i připravit občany na jiné – horší následky.

A to jsou teprve první následky družstevního hospodaření. Jeho konečným výsledkem je hlad, stejný jako byl v Rusku, a otrokářská dřina horší než za roboty. Vždyť dnes hospodaří společně teprve v jedné čtvrtině obcí a už se to projevuje v zásobování, přestože loňský rok byl poměrně dosti bohatý na úrodu.

A Vy, zemědělci, kteří pevně a tvrdě stojíte mimo JZD, Vy jste na tom stejně. Přes celé léto dřeťe na polích, a když spočítáte výsledek Vaší práce, tak nestačí ani na pokuty, které Vám dají za nesplnění nesplnitelných dodávek. A když nemůžete zaplatit, berou Vám hospodářství, zavírají Vás a v žaláři pak musíte zadarmo těžce pracovat. To je jedním ze způsobů, jak Vás dostat do družstva.

Tak žije dnes naše vesnice. Teror, štvání a násilí se však bude stupňovat. Dodělávající kobyly nejvíce tluče, praví jedno naše přísloví. Přijdou ještě těžké chvíle pro náš venkov, zůstaňte však svorní, zůstaňte věrní půdě, půdě pokropené krví a potom Vašich předků. A den osvobození přijde a přijde již velmi brzy. A pak, až přijde čas, žeňte ty bolševické dráby a šafáře, žeňte tu komunistickou čeládku tam, kam patří. Pak zasvitne znovu slunko svobody a štěstí nad naší těžce zkoušenou vlastí a nad celým světem.

Hnutí bojovníků za svobodu

(Autorem letáku byl Josef Krnínský.)

## PALCÁT 1.

Občané, zemědělci,

potomci Žižkových bojovníků a selských revolucionářů, probuďte se! Stali jste se poddanými nové vrchnosti, která je daleko horší než všechny bývalé. Už byla utážena svěrací kazajka, kterou pro Vás chystala byrokratická sebranka po řadu let. Od státních monopolů za první republiky, přes různé svazy a sběrný nacistického hospodářství za protektorátu, až po dnešní kolchozy vede dlouhá cesta do otroctví, do kterého Vás konečně dostali.

Nyní jste se navrátili do dob středověkých, kdy Vaši předkové robotili na panských polích. Dokonce jste na tom ještě hůře. Z Vaší práce žije tisícová smečka státních byrokratů, poskoků a darmošlapů. A Vy ještě musíte chodit na jejich schůze a tleskat jejich idiotským řečem. Tato rudá vrchnost používá lidi, kteří vždy patřili k nejhorší spodině na vesnici, a dosazuje je na čelná místa v takzvaných JZD neboli kolchozech. Neschopní hospodáři, lenoši, hlupáci, opilci a ulejšáci stávají se často vedoucími funkcionáři JZD. Neschopnost těchto lidí a zmatky vyplývající z nesmyslných byrokratických nařízení způsobí Vaše úplné ožebračení, nehledě na ztrátu osobní svobody.

Avšak rudá tyranie, která ovládá dvanáctimilionový národ za pomoci několika tisíc esenbáků, nebude trvat dlouho. Přijde jednou den, kdy občané povstanou a smetou tento prohnílý režim. Vládní a společenský systém v tomto státě je výhradní záležitostí Čechů a Slováků. Nebojte se zásahu cizího státu. Zbavte se pověry, že Vaše země je pod ruským protektorátem. Vstup ruského vojska na naše území by znamenal světovou válku a to Rusové nebudou riskovat. Proto záleží pouze na našem obyvatelstvu, jak dlouho se komunistický režim udrží.

V nastávající boj za svobodu budete právě Vy, zemědělci, tvořit jádro osvobozených sil, protože Vy představujete nejméně zkaženou část národa, a protože právě Vy jste byli vždy nejvíce od státní byrokracie utiskováni. Váš spravedlivý hněv nechť Vás vede vpřed! Až zazní signál k boji, vezměte zbraně, které budete mít po ruce, a žeňte tu sebranku, která Vás vysává a zesměšňuje. Tak jako Žižkovi bojovníci poráželi lépe vyzbrojená vojska, tak i Vy porazíte lépe vyzbrojené policajty, neboť tito gážísté v uniformě jsou sice ochotni sloužit za peníze jakémukoliv režimu, avšak nejsou ochotni riskovat svůj život v boji. Naproti tomu Vy budete bojovat za svou svobodu, za své bytí či nebytí.

Věřte, že čas osvobození je blízko. Čekejte na další pokyny.

Rozšiřte co nejvíce!

HBS – Hnutí bojovníků za svobodu

(Na podnět Josefa Krnínského napsal tento leták František Ondrášek. Do konečné, mnohem ostřejší verze jej upravil Josef Krnínský.) 